

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
 Hozzájárulási árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 40 kr. — Egyen száma ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.
 Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
 Kiadó hivatal: K. Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

Parlamentari helyzet.

I.

Az egyházpolitikai harez befejezése és a zágrábi incidensek folyamán részben megváltoztatta a parlamenti hadsorok arányait és azoknak egymáshoz való viszonyát. Hogy az Eötvös-Justh-töredékkel, mint szélső ellenzéki párttal kezdjük a pártok bemutatását, mindenekelőtt konstatálnunk kell, hogy a legújabb hetek eseményei erre a csoportra birtak a legnagyobb befolyással.

Az egyházpolitikai kérdések elintézése ugyanis megfosztotta e pártot attól az egyetlen alaptól s ürügytől, melylyel ez az anyapártból való kilépését s különválását indokolta, s így vagy talán azért is mert a Bánffy-kormány nem volt hajlandó elődjeinek áldozatkészségét e párttal szemben megismételni: a Helfisták kapva kaptak az alkalmon, hogy a zágrábi botrányok alkalmából a szkeptikussá lett magyar közvéleménynek újból bemutassák tizenhárom próbás ellenzékiességüket.

Jellemző, habár nem valami fontos az is, hogy a múlt heti küzdelemben nem Eötvös, s nem Justh, hanem Kossuth Ferencz vezette a pártot. Ami azt jelenti, hogy Károlyi Gábor halálával eltűnt azon eleven erő, mely Eötvös Károly szekerét tolt. De a Justh Gyula tekintélye sem elégséges arra, hogy a Kossuth és Eötvös közti nyílt versengésnek újat állja. Kossuth felülkerekedése pedig a függetlenségi töredékek újból való egyesülését jelenti. S mivel az Ugron-Polónyi pártnak feltétlenül szüksége van arra, hogy felejtse a világgal az egyházpolitikai harcokban tanúsított klerikális magatartását, a liberális függetlenségeknek pedig demonstratív módon be kell bizonyítaniok, hogy csak ideiglenesen voltak kormánypártiak: a függetlenségi és 48-as párt minden árnyalata előbb-utóbb csakugyan el fogja fogadni Kossuth Ferenczet egyesülési médiumnak.

Csak hogy abban a súlyosan megviselt állapotban s azzal a megfogyatkozott tekintéllyel, melylyel Kossuth Lajos időse fia még rendelkezik: neve és egyénisége nem önthet többé erőt és akcióképességet az egyesülni kész függetlenségi pártba. Sőt hinni merjük, hogy Kossuth européer-szellemű vezéreszkedése a függetlenségi pártnak fog annyit ártani, mint ártott a Polónyi féktelensége és Eötvös ravaszkodása.

Az egyházpolitikai harez befejeztével egyébként meglehetősen közönyös dolog a szélsőbal frakciónak egyesülése. Mert aktuális és kormányképes program hiányában ugyancsak mindegy akár egy, akár pedig két vagy három generális vezérlete mellett ostromolják a kormányt és a fennálló közjogi alapot.

A szélsőbal belső ügyeinek újabb fordulata tehát nem jelent egyebet, mint alakváltozást, mely parlamentünk belső organizmusát majdnem teljesen érintetlenül hagyja.

Iparkamarai közgyűlés.

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara október 30-án teljes-ülést tartott.
 Az ülést Tauszik B. Hugó elnök vezette, aki

első sorban József kir. herczegnek a kamarának László kir. herczeg elhunytá alkalmából fölterjesztett részvétirátára küldött következő táviratát olvasta föl:

„Kereskedelmi és iparkamarának Marosvásárhely. Fogadják szívélyes, hálás köszönetem kifejezését oly meleg részvétirátáért. József főherczeg.”

Az ülés a kir. herczeg táviratát keretbe foglalva, az ülésterembe helyezni határozta.

Bejelentette továbbá az elnök, hogy Lukács Béla volt kereskedelemügyi miniszter országgyűlési képviselő a múlt hetekben Marosvásárhelyt idözvén, ez alkalommal a kamaránál is látogatást tett. A kereskedelemügyi miniszter. Szabó József sepsiszentgyörgyi szövő munkásnak egy szövészék beszerzésére a kamara ajánlatára 150 forintot engedélyezett. Az iparosok és ipari munkások vasárnapi oktatására alakult marosvásárhelyi bizottság az előadások sorozatát november hó 3-án megkezdte és jövő évi márczius hó 2-áig folytatja.

Az Ausztriával fennálló vám- és kereskedelmi-szövetség megnyitása tárgyában az elnökség a kamara összes tagjait nyilatkozatra hívta föl, melyeknek beérkezése után, a kamara ez ügyben a kereskedelemügyi miniszterhez véleményes jelentést terjeszt föl.

A közöshadsereg részére 1896-ban szükséges lábbelik pályázatára, — mely szerint a hazai kisiparosok által 21.188 pár bakancs, 2225 pár könnyű cipő, 1001 pár félszima, 2967 pár dragonyos csizma és 651 pár huszárcsizma lesz szállítandó, — az elnökség fölhívta a szakmabeli iparosok figyelmét.

A kassai társkamara indítványára fölterjesztést intéz a kereskedelemügyi miniszterhez az iparos tanoncok iskolai díjak megszüntetése tárgyában. Pártolta a kamara az aradi kamara azon javaslatát is, hogy vasárnaponként — a tapasztalt visszaélések megállítására céljából, — a vasárnapi munkaszünet hatálya a dohányárusokra is kiterjesztessék. Ugyancsak pártoló föliratot intéz a kamara a bajabátszéki vasut vonalat összekötő ujama-hid kiépítése tárgyában.

TÁRCZA.

A vér.

Irta: Meszlényi Antal.

Még úgy szölván gyermekek voltak Délia és Endre, mikor megszerették egymást.

Endre szülői fiuknak szánták Déliát, kinek anyja szerény anyagi viszonyok között élt.

Délia szép növésű, üde leány volt, a város legszébb leánya. És ez büszkeséggel töltötte el Endre szülőit.

Endre mielőtt a fővárosba utazott tanulmányait folytatandó, ezt mondotta Déliának:

— Tanulni fogok, emberé leszek, hogy méltó lehessen kezedre. Esküdjél meg, hogy hű maradsz hozzám.

Délia szívéro szorította kezét, az eskü elhangzott.

... És az ifju rabja lett a tudományoknak. Dolgozott, tanult, emberre lett.

Repeső szívvel jött vissza szülővárosába. Felkereste a fészket, melyben Déliát hagyta.

Az a fészek üres volt. Idegenek foglalták el a

kis lakást, melyben anyjával lakott. És mikor eze-
ket megkérdezte, csak annyit tudott meg tőlük, hogy
Délia nem költözött el a városból.

Endre keresésére indult.

Végre rátalált.

Vakító fény, szédítő pompa vette körül. Midőn meglátta őt fényben, pompában, eszébe jutott, hogy nyomorban hagyta. Gyötrő gyanu ebredt lelkében. Délia hintaszéken pihent. Lábánál egy fundlandi eb heverészett, mely mogorva fordult baloldalára, mikor Endre belépett.

Délia fölrezzent.

— Ki jár itt?

— Én...

Délia nem ismerte fel mindjárt Endrét. Azalatt a négy esztendő alatt, míg nem látta, férfi lett a gyermekből. Félénken szólott.

— Ön uram, ha nem csalódom.

— Oh, mond nevem... Endre vagyok!

Délia agyában világosság támad. Most már tudta: ki áll előtte. Önfeladten szaladt felé, de midőn szemek találkoztak, mikor látta, hogy annak a becsületes arcznak minden vonása egy-egy élő vád, reszketni kezdett s érezte, hogy nem méltó annak a férfinak ölelésére, tiszta szerelmére.

— Mi tartóztat vissza, hogy mint egykoron keb-

lomre hajtsd fürtös fejedet? Gondolod tán: kevésbé szeretlek, mint egykoron? Leveleimben nem írá-e le érzelmeim hűségét, hogy hitvesemé teszek? Én megtartottam eskümet. De szólj: mit keresz itt e pompában, vendég volnál te itt csak úgy, mint én?...

— Ne így Endre, ne így szóljon hozzám, — tördelé zokogva, kétségbeesve Délia. Eltűrom a bűnhődést. Eltűrom, ha bánt, sérteget, csak ne lássam szenvedni... Köszönöm, hogy eljött, találkoznunk kellett, hogy elmondjak mindent. S ha mindent tudni fog, hagyjon el, örökre... Vesse meg, gyűlölje meg bennem első szerelmét, de szánja a nőt. Az anyja bűne, lássa — gyermekeire száll. Én anyám gyermeke vagyok. Annak az anyának gyermeke, ki idegeivel szorította mindazokat, kik diadala sz kerét tolták. A halál már ágya körül ólalkodott, midőn elmondá életörténetét, feltárta születésem titkát. Bűnt szívtam be az anyatejjel, bűn volt novelőm, tanítóm, barátom, testvérem. A halálnak kellett jönnie, hogy az anyja elmondhassa, hogy nincs atyám, nem volt atyám.

(Vége köv.)

A kolozsvári posta- és távirda-igazgatóság tudatta, hogy a kereskedelemügyi miniszter a kamara javaslata folytán elrendelte a görögnyelvisztesítő távirda hivatal megnyitását és üzemben tartását.

A kamara Budapestre, különféle mesterségekre újabb 15 székely tanonczot helyezett el. A marosvásárhelyi kereskedők panaszt emeltek a helyi vasúti állomásnál alkalmazott raktáros ellen, ki az árustatisztikai nyilatkozatok kiállításával a feleket túlságosan zaklatta — az elnökség orvoslásért a kolozsvári üzletvezetőséghez fordult. Ugyanekkor fölterjesztést határozott intézni a kamara a keresk. miniszterhez, hogy az árnyilatkozatok kiállítására vonatkozó túlságosan rendeltetést onyhítse.

Tanügy.

Egy tanítóegyesület ünnepe.

A káson-alesíki róm. kath. tanító-egyesület október 24-én Csik-Szt.-Mártonon ünnepelte meg működésének negyedszázados évfordulóját. A legfáradtságosabb életpályán működő egyének: a tanítók ünnepe volt az. Nehéz viszonyok között, a közömbösséggel lépten-nyomon találkozával alakult meg az egyesület ezelőtt 25 évvel. S hogy a kezdett nehezségeinek sulya alatt mégis fennmaradást biztosíthatott magának, az az akkor élő s azok közül ma is működő veterán tanítók és lelkes tanügybarátoknak köszönhető, kik megértve a kornak háladársa és kölcsönös önképzésre hívó szavát, mindent elkövettek az egyesület megalapítása és életéért.

Ma, midőn a társadalomban még a tíz évek is ünnepet rendeznek s azt oly hosszú időnek tartják az emberek, annál inkább helyén volt a káson-alesíki tanító-egyesület huszonöt éves fennállásának multjához méltó ünnepet rendezni. S csakugyan lelkesebb ünneplőket és szebb ünnepet, a melynek minden pontja a szívből jövő érzésnek zománczával legyen bevonva, ritkán lehet látni s abban élvezettel gyönyörködni.

Pont délelőtt 10 órakor vette kezdetét az ünnepély a templomban, háláadó isteni tisztelettel. Az ünnepélyes szent misét nagys. Buzás Mihály kanonok ur végezte fényes gesztussal. Mise alatt az egyesület dalköre Baka János k. tanító tapintatos vezetése mellett férfi négyes énekekkel emelte az isteni-tisztelet fényét s gyönyörködtetve az áhítatos hívőket. Mise végeztével nemzeti lobogó alatt visszavonulva az izléssel díszített iskolaterembe, folytatást nyert az ünnepély a „Himnusz” Erkel-től című s a dalkör által szabatosan előadott énekkel. Ezután nagys. Buzás Mihály t. kanonok főesperes ur, mint az egyesület tiszteletbeli elnöke olvasta fel elnöki megnyitóját, melynek minden szava gyújtó és lelkesítő vala. Erre következett szintén a dalkör által előadott „ünnepi dal”, melynek sikerült szövegét és dallamát a szerény Baka János karvezető írta.

A program ötödik pontja az egyesület történelmének felolvasása volt Tamás Imre titkár által. Bátran el lehet mondani, hogy ez volt az ünnepély fénypontja. A sok utánjárás és fáradtsággal összeállított munka nem hagyott semmi kívánni valót fenn. A huszonöt évvel ezelőtt Alesíkon létező tanügyi állapotok megvilágítva, s az egyesület 25 évi működése oly részletesen, hűen és nagy gondnal lett bemutatva, hogy a hálás elismerést, melyben részesítették, méltán megérdemlő a titkár.

Majd a „Nemzeti ima” hangzott fel, minek végeztével újból Tamás Imre lépett az ünneplő közönség elé s szavalt a határozatosan a „Holló” ez. költeményt. Ezután Tóder István esztőszegi kántortanító szépen átgondolt s szónoki hővvel előadott beszédben üdvözölte Baka Jánost, mint az egyesület veterán tagját, kinek igen nagy érdeme van az egyesület megalapítása és fölvirágzása körül s egyúttal két díszes és értékes tárgyat is nyújtott át. Az ünnepelt férfi a meghatottság és szerénység hangján mondott köszönetet a kitüntetésért.

Erre következett a Bálint György sikerült ódájának felolvasása Tamás Imre által; s utána „Zengje keblünk hő dala” adakör által előadva. Az öszszhangzó, korrektül előadott dalok után Baka József egyesületi elnök tartotta meg záró beszédét, melyben a multa hivatkozva lelkesítette az egyesület tagjait a jövő időkben kifejtendő munkásságra s köszönetet mondott úgy a jelenvolt vendégeknek, mint

az egyesület tagjainak és a küldöttségi tagoknak is. A szépen sikerült ünnepélyen jelen volt a káson-alesíki körület ftszt. papsága, számos tanügybarát; képviselve volt a szentmártoni járásbíró, szolgabíró, a felesíki, gyergyói és a közdi-erbai tanítóegyesület. Itt nem hagyhatom megjelölés nélkül azon szomorú körülményt, hogy azon egyesület tündökölt távollétével, a mely egyesületnek neve: „Csikmegyei általános tanító-egyesület” s melynek alkotó elemei tanítók. Vajon kitől várható hatalmasabb támogatást a gyermek, ha nem az anyától, mert ugy tudom, ezen viszony áll fenn a „Csikmegyei általános tanító-egyesület” és a káson-alesíki fiók tanító egyesület között. De nem láttuk képviselve a csik-somlyói tanító-képző intézetet sem, a melynek nem csak a tanítók képeztető feladata, hanem azok ügyfeinek az életben való támogatása is. Biz ez nagy részvételekre mutat!

Eltekintve ettől, az ünnepség méltó fináléja volt a bankett. Kedélyes, lelkes hangulat uralkodott s ez számos kitűnő tősztnban nyert kifejezést. Az első fölköszöntőt nagys. Buzás Mihály kanonok ur mondotta nagy hatással; utána Márton Ferenc nyug. járásbíró, Bálint Lajos esztőszegi plebános, Antal József menasági plebános, Bartalis Ágost megyei aljegyző, Baka József, Tóder István, Buzás János, Hozó Pál, Ferenc József, Puski Tamás, Bartha Ágoston, Szabó Sándor stb. mondottak lelkesen-lelkesebb tősztnkat s ezzel a minden pontjában kiválóan sikerült ünnepségről nagyjában leírtam, a mit hivottabb toll bizonyára ékeesebben zengett volna meg.

De nem volna tudósításom teljes, ha meg nem emlékezném Baka József, Baka János, Tamás Imre és a többi fáradhatatlan rendezőkről, a kiket az ünnepély fényugara övez körül; övék az érdem, hogy egy ily nevezetes nap emlékével ajándékozták meg a közönséget s gazdagították a káson-alesíki tanítóegyesület történetének lapjait.

Ad multos annos!

ó. r.

Levél a szerkesztőhöz

Kézdivásárhelyt, 1895. nov. 4.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A „Székely Nemzet” folyó év október hó 28-án megjelent számában a k.-jegyzői szigorlat tárgyában hozott közleményt a közdi-vásárhelyi „Székelyföld” című hírlap is szóról-szóra hozta. De miután a „Székely Nemzet” referense egyoldalul és hiányosan referált, ismerőseim és barátaim előtt gyanúsított, mely lehet, hogy tudatlanságból vagy lehet más okból is eredhetett.

Személyemet tekintve a gyanu eloszlatása végett álljon itt a következő valódi tényállás:

Jegyzői hivatal viselésére egyhangulag, nem pedig kitüntetéssel, miként nevezett lap hozta — képesítve lett alessernátoni Kovács Ferenc (és nem János) továbbá Csizsér Károly; szótöbbséggel képesítve lett: Jancsó István, közdi-vásárhelyi lakos, okleveles tanító, városi iktató, Csákány József, léczfalvi lakos, Ince Ferenc, baróti lakos, jegyzői gyakornok és Reich Arnold, bírósági végrehajtói oklevéllel bíró közdi-járási szolgabírói úrnok; kettő pedig nem elosztott, hanem újabbiszóbeli vizsgára utasított, miután az írásbeli már elfogadva lett.

Csakis sajnálkozásomat fejezhetem ki a „Székely Nemzet” referensének téves értesülése felett, de különösen sajnálom, hogy barátaim és ismerőseim hiányos és ferde közleményt olvastak, mit jelen soraimmal pótolni szándékozván, maradok teljes tisztelettel

Egy érdekel.

Vidéki levél.

Műkedvelői előadás.

A kovásznai műkedvelő-társulat f. hó 3-án tartotta előadását Kovásznán a Butyka-főle vendéglőben, előadván Molnár Györgynek „Zsolter leány” című 3 felvonásos népszínművét, közönség száma közönség jelenlétében.

Az előadásról teljes sikert kell konstatálnom úgy általánosságban, mint részleteiben.

Nyilatkozni láttam ama tétel igazságát, hogy a szorgalom legyőz minden akadályt. Jól betanult szerepek, korrekt, összavágó játékok azon dícséretre méltó jelenségek, melyek ezen előadást kitüntették és a sikert biztosították.

De lássuk az egyes szereplőket külön-külön:

A nők közül első sorban Imre Zsuzsikát kell kiemelni, ki Piros Rózát játszotta nagy hatással, sürű tapsokat aratva. Meglepő volt e fiatal kezdőnél az a nemes hűv s drámai erő, melylyel a ki-kítő szövedéyeknek kifejezést adott. Játéka egy szunyadozó tehetség első kísérlete volt, mely azonban igen sokat ígér. Hatásos játékát nagyban emelték szép hangon előadott dalai, melyekért sok virág-essékrot is kapott.

Székely V. kisasszony Rebék asszony szerepében mutatott be egy tipikus alakot a népéletből, felkészítve azt a jó ízű komikum sallangjával. Kitűnő játékával mindvégig derűtségben tartá a közönséget. Virág Ilust Imre Irma kisasszony személyesítette ügyes felfogással, játékok mindvégig megfigyelt a gondos tanulmány, melynek értékét csak nevelte rokonszerző megjelenése. Éva szolgálat Csutak B. kisasszony kezeiben nyert kifogástalan személyesítést.

A férfiak közül első sorban Székely Gergelyt kell kiemelni, ki úgy is mint a darab rendezője s úgy is mint Dakó Pál személyesítője, derekasan megfelelt feladatának.

Pistát Nagy Albert játszta ügyes felfogásban; szép hangon előadott énekszámaiért többször részesült a közönség tetszésnyilvánításában.

Mangolkammer Zöldi Gyurkát játszta igen élénken, míg Csüngölőgi ex kántor Gáspár Gergely kezében talált olyan kifogástalan személyesítőre, minőt az ember közönséges műkedvelőtől ritkán láthat. A közönség tapsainak nagyrésze őt illeti s őn is hozzá esztőleg elismerésem.

Székely Ferenc mint Virág János, Bodor J. mint Döngölőgi, Csutak Ferenc mint Patkó nagyban járultak az előadás sikeréhez.

Az előadást táncvizigalom követte, melyen a reggeli órákig mulatott a megjelent közönség. Még csak a csokly számban megjelent kovásznai „intelligencia” ellen volna kifogásom, mely a mint halottam, úgy szólván tündetőleg maradt távol. Ezt pedig rosszul eslekezik, mert sehol sem szép a társadalom rétegeit szótvalasztani s legkövetőbb nem szép az egy olyan közönségben, mint Kovásznán, hol az iparos-osztály magas műveltségű fokon áll s olyan kevés számban van, hogy jótékony ezü mulatságain a siker érdekében rá van utalva a társadalom minden osztályára.

En ugyan az „intelligenciának” távolmaradását egyszerű véletlenségnek tudom be s ebből az alkalomból elismerőleg kell nyilatkoznom Dr. Zentay Dávid, elnök, Bogdán Zoltán, alelnök és az Erdélyi Faipar Részvénytársaság megjelent hivatalnoki karának, kik az állomásfőnökkel élőkön igyekeztek a mulatságon a jó kedélyt emelni s ezzel röpi le hálájukat egy jól sikerült előadásért.

Jelen volt.

Budapesti figurák.

Írta: Maróthi János.

VII.

Bukovai Abszi.

Czillinderkalapot nyáron csak pap és színész viselhet fején. A czillinderkalap szezonja szeptember hónapjában veszi kezdetét Budapesten, mert ebben az időtáiban sereglenek össze nálunk az Alma mater hívei és egy valamire való jogász még csak el sem képzelhető fényesre vasalt, fekete czillinderkalap nélkül.

A verébszájú gimnázista, ki érettségét tett és fölkerül a fővárosba, hogy „golyának” beiratkozzék az egyetemre, szent és cloadatlan kötelességének tartja egy czillinderkalap beszerzését, hisz a magyar jogásznak úgy szólván ez az egyedüli külső ismerető jele, ellentétben a porosz Student-tel, kit lapos, kerek sapkájáról, hosszú és hajlott száru pipájáról, valamint lakkeszímájáról ismer fel az élezlapolvasó közönség.

Szeptember havában a jogásznak akarva sem nyílik alkalma tanulásra. Ilyenkor alkotmányos vá-

lasztói jogát kell érvényre juttatnia, óshosszu festett lúdtollal a kalapja mellett ugyancsak igyekszik tul- tenni az ország legfurfangosabb kortesein.

Két fajta jogászt ismerünk. Olyat, a ki tanul és olyat, a ki nem tanul. Az előbbivel a lateinerrel, a filiszterrel — foglalkozni sem érdemes, mert hiszen az pontosan megjelenik az előadásokon és inkább vé- gig magolja a római jogot, semhogy egy tisztessé- ges masszé-lökést produkálna a tekeasztal zöld mezején.

A jogász, a ki nem tanul, az már aztán valaki.

Főtörékvése abban áll, hogy a divatban elő- járjon, valamint arra is nagy súlyt fektet, hogy tár- sai jó mulató ezimborának ismerjék el őt, de ambi- cziójának legmagasabb fokát képezi, hogy minden esztendőben legalább hárommal szaporítsa párbaj- joggyűjtemény-gyűjteményének a számát, — továbbá, ha szülei takarékosak vagy szegények — a tőkély- re emelje a populás művészetét.

Ez az igazi jogász.

Kegyes olvasó, ha látni akarsz egyet a tipi- kus budapesti jogászok közül, ne az egyémre té- vedj, se nem az akadémia olvasó termébe, hanem látogass el egyenest egy jobb fajta kávéházba s ha ott lármás csoportokat találsz a biliárd asztal kör- ül, vagy a kártyaszoba szögletében, ugy ezéledat érted, mert bizonyosra veheted, hogy valamennyi- nek a zsebében ott szorong az index.

A jogász elsőrangú tehetséget tanúsít bakfis leánykák vagy szemérmes bonnók meghódítására. Olykor magasabb igényei is vannak, kiváltképp, ha a papa rendesen nagyobb pénzeszmót küld hazul- ról. Ily várva várt esetben fiesurból habitú lesz és csapja a szelet (persze bankóival) egy kisebb cali- berű színház primadonnája körül.

A jogásznak tehát nagy gondot okoz ez a tan- tárgy: szerelem. Szereti az első és második emelet összes szobacizcusait, a zongorával kintlódó házi kisasszonyokat, az özvegy menyecskéket, sőt — uram bocsá! — még a férjes asszonyokra is oly vágó szemeket moreszt, hogy azok megsajnálják szegényt. Mondom, sokszor két-három szerelmi láng gyulad ki egy időben a szíve oltárán, melyek közül egyike mindenesetre plátói; mert hiába no! fiatal a györek, kiből még van egy esőppnyi idealizmus is.

E szerelmes állapot következtében mi sem termé- szetesebb, mint hogy a jogászok nagy része a mu- zsa esőkját áhítja és a szerkesztőket — rémiti „ő hozzá” ezimű lehetetlenségekkel.

Mideme ideális törekvések dacára a jogász lépést tart a modern, realis korról és nyakra-főre affairet- ket hajhász.

Ha az első óvos „golyának” még nem nyílt alkalma a megverekedésre vagyis becsületének lo- vagias megvédésére, ugyan mit csinál akkor? Tu- pasztalt és jogászok utasítására keresztbe rakott, keskeny angoltaspasz-szalagot ragaszt areza egyik fe- lére és ovvel szinte külsőleg is demonstrálja, hogy érett egyetemi polgár, ki méltó arra, hogy a legjobb társaságok magukba fogadják őt.

A jogászság nagy népszerűségnek örvend Bu- dapestben. Nem mondom, hogy a szoba asszonyok kö- rében, kik csak fenyegetések árán jutnak pénzük- hoz és leányaikak lakat alatt tartják, nehogy az „ifjú” szemet vessen rájuk; nem mondom a pin- cezérek előtt, kik csak borraalót kapnak a jogásztól, a piccolót pedig hitelbe kell adniok, hanem igen is a suszterinasok előtt, kik lelkesülnek az egyetemi hallgatókért, különösen utcai tüntetések idejében, meri ily örvendetesalkalmakhoz az ő parancsukra zu- zák be a polgárság ablakait s az ő intésükre ordítják el „éljen” és „abozug” üvöltéseiket, a mely tudó-gim- nasztika végtelen gaudiumára szolgál az utcai su- hanezoknak.

Az igazi jogász — ha budapesti értelemben vesszük a szót — előbb-utóbb diplomához jut és rövid idő alatt rendes, jóraaló polgár válik belőle. Jogászkori élményei emlékek maradnak, melyekre örömost gondol vissza, melyeket azonban — ha újra megcsátna — a saját bevallása szerint: nem kö- vetne el újból.

Ujdonságok.

— Személyi hír. Novák tábornok honvéd dandár parancsnok f. hó 5-én K.-Vásárhelyre érkezett

az itt állomásozó honvéd zászlóalj ujonczainak meg- vizsgálása végett.

— **Fillérestély.** A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet Dr. Bánffy Zsigmondné és Papp Adolfné védnöksége alatt szombaton f. hó 9-én tartja máso- dik fillérestélyét.

— **Időjárásunk.** A múlt héten erős fagyot kaptunk, de azután ismét enyhe idő jár, erős „haj- lamokkal” az esőre. Szóval, őszünk általában igen szép és kellemes.

— **Választás.** A megye-bizottsági tagok vá- lasztása Kézdi-Vásárhelyt szerdán folyt le, Bartók Károly polgármester és Kovács János földbirtokos kerülnek választás alá. Lapunk zártakor még foly a szavazás.

— **A háromszékvármegyei gazdasági ki- állítás bezárása.** A szépen fejlődött kiállítás múltó folytatása volt a hivatalos utolsó nap, a vasárnap. Erre a napra volt kitéve az állatkiállítás s ennek sikerét esakis előmozdította a gyönyörű őszi, verő- fényes nap, mely az éjjeli dérből nyárutói meleg- séggel s intezív napsugárral bontakozott ki. Már korra reggel szokatlan és ünnepies sürgős-forgás mutatkozott a főtéren s a mozgalom an ál i kább fokozódott, a mint a kitézett reggeli 9 órára a ki- állítási térre, melyet jelzőtáblák osztottak szakaszokra, felgyülekezett a szép állatállomány. A kiállításon Potsa József, főispán-elnök vezetése alatt nagyszámu intelligens közönség jelent meg; a földmivélsügyi miniszterium képviselőtében Pirkuor János min. osztálytanácsos vett részt az érdekes szemlében. A városi nagy vendéglőben lefolyt Főzős ebéd után a vármegye főispánja, Potsa József, a polgári finiskola udvarán lelkes beszéddel zárta be a kiállítást, mely azonban a hétfői napon, a heti vásárra gyülekezőkre való tekintettel — még megtekinthető volt. Az éljenzéssel fogadott elnöki beszéd után a díjak osztattak ki, s a kiállítás fáradhatatlan rendezője Sipos Sámuel felol- vasta az oklevéllel kitüntetettek névsorát. Az állat- kiállítás kitüntetéseit következő számunkban közöl- jük.

— **Nagyszabású katalinbál.** Örömmel értesültünk arról, hogy a helybeli kereskedő-ifjak társulata folyó hó 23-án, a „Millenium szálloda” dí- szes termeiben egy igen érdekes és az eddigi pro- grammszerű eljárástól eltérően sokkal meglepőbb s a résztvevő közönségnek nagyobb élvezetet nyújtó es- télyt fog rendezni. Ismeretes a múltból azon körü- mény, hogy a kereskedő-ifjak társulata semmiféle anyagi áldozatot nem kímélve, minden alkalmat felhasznál arra, hogy az általa rendezett mulatsá- gok művelt közönségünk magas igényeinek teljesen megfeleljenek. Már azon szerencsés eljárást, hogy egyszor nekik sikerült a célra a fényes berendezé- su szállodát a tulajdonostól megnyerni, egyik bizo- síték estélyük erkölcsi és anyagi sikerének. Ezen estélyre jó előre felhívjuk az érdeklődő közönség becsos figyelmét.

— **Öngyilkosság.** Winternicz Nándorné a K.-Vá- sárhely városi adóhivatal egyik derék ifju tisztvisé- lőjének fiatal neje, múlt héten a budapesti klinikán, hova kinos betegségének meggyógyítása végett fel- szállították, egy őrizetlen pillanatban zsebkéssel bal kezének ereit felvágva, öngyilkossá lett. Halála város- szerre általános részvételt keltett.

— **Rendkívüli sikert ért el az osztálysors- játék intézménye Magyarországon.** Ma, midőn az el- ső osztály huzása be van fejezve és már a nyere- ményeket is kifizették, ezt a tényt nagy megelége- déssel konstatálhatjuk, mert ily módon az osztály- sorsjáték nálunk is az első lépés a kislotri eltörlése irányában. A magyar osztálysorsjáték nagy sikere főleg abban áll, hogy a társadalom összes rétegei résztvettek benne és büszkeséggel konstatálhatjuk, hogy a magyar osztálysorsjegyeket az egész világon legkedvezőbben fogadták. Valósággal érthetetlen eb- ben a tekintetben az osztrák kormány eljárása, midőn nem engedti meg, hogy a magyar osztály- sorsjegyek Ausztriában magában is elárussittassanak Magyarországon sokkal előzőkenyebb s jól emlékezőnk arra, hogy még csak rövid idő előtt is mindenféle árultak nálunk a leMBERGI kiállítás sorsjegyét. Re- méltató, hogy a magyar kormánynak sikerülni fog, hogy itt is helyreállítsa a paritást annál is inkább, mert az új osztrák pénzügyminiszter, Bilinski lovag, október 24-ikén tartott expozéjában bejelentette haj- landóságát a kis lotri eltörlésére. Egyébként Ausztria

engedélye a magyar osztálysorsjáték vezetőségének érdekében nem áll, mert az osztálysorsjegyek kelen- dősége, a haza határain belül is, valóban példátlan. Ezért ajánlatos, hogy mindazok, akik sorsjegyet vá- sárolni akarnak, ezt minél előbb megtegyék, nehogy oly kellemetlenségeknek legyenek kitéve, mint az első osztály huzása előtt, midőn az utolsó napokban annyi megrendelés érkezett Heintze Károly buda- pesti főelárusítóhoz, hogy a megrendelők jelenté- keny része már nem kaphatott sorsjegyet. A má- sodik osztállyal előreláthatólag még sokkal nagyobb lesz a vásárlókedv, mert a nyereménykilátások itt még hasonlíthatatlanul nagyobbak. Ugyanis a sors- játékban résztvevő sorsjegyek száma 10,000 darab- bal kevesbedett, míg a nyeremények száma több mint kétszerannyira növekedett. Ehhez járul még a nyeremények mosés nagysága a második osztály- ban. Lesz ugyanis egy 600,000 korona összegű külön díj, továbbá 8 főnyeremény 400,000—500,000 korona összegben, ugy hogy egy sorsjegyre esetleg 1 millió koronát lehet nyerni. Könnyen érthető tehát az az óriási érdeklődés, melyet a közönség tanúsít e má- sodik osztály iránt, melynek huzása már december 6—14-ikén lesz. A sorsjáték vezetősége figyelmeztet bennünket arra, hogy az I. osztályu sorsjegyek tulaj- donosainak ajánljuk a II. osztályu sorsjegyeket mi- előbbi beszerzését, ami legkönnyebben ugy történik, hogy az illetők az I. osztályu sorsjegyet beküldik, mire az igazgatóság postán, utánvétellel megküldi a II. osztályu sorsjegyet. Miután az I. osztályu sors- jegyeket teljesen elárussították, a II. osztályra vonat- kozó megújításra oly nagymérvű tolongás várható, hogy minden I. osztályu sorsjegy tulajdonosának leg- melegebben ajánlhatjuk, hogy minél előbb intézked- jék a II. osztályu sorsjegyek megszerzése iránt.

Tudományos apróságok.

Kivégzés Khinában.

Kaphi-Shi-Shong, ki becsületes foglalkozására nézve esnavargó volt Pekingben, egy khinai uraság czopfos szalgálóját lölette. A khinai uraság nem sokat kutatta, hogy mi volt a bűntett oka: szere- lem-e vagy passzió, hanem sommás uton halálra ítélte a delikvenst. Khinában a halálraítéltek azon- ban nem ismerik a kétségbeesést, sőt ellenkezőleg, olyan nyugalommal fogadják az ítéletet, minőre csak egy igazi czopfos felebarát képes. Kaphi-Shi-Shong sem tett kivételt, nem sárgult el (a khinaiak egyéb- ként rendes állapotban sem pirosak), nem remegett egész testében, hanem ugy készült a hosszú tulvi- lági utra, a mint az egy igaz hitű buddhistától mélt- tán várható. Először annyit evett és ivott, a mennyi annak szükséges, a halálraítélit czopfoitettet csinált, a czopfot azonban a nyakazásra való tekintettel most már guzsba kötötte. Utolsó szavai ezek voltak: „meg- lássátok, nemsokára mint derék huszvécs ifju fogom az életet újból megkezdni.” Ezzel mintegy bebizo- nyította azt, hogy igazhitű buddhista léteire hisz a lélekvándorlásban. A hóhér összekötözte a delikvens kezét, ez letérdelt s a széles hóhérbárd egy csapás- sal elválasztotta a fejet a törzstől. Kaphi-Shi-Shong szelleme jóllakva utra kelt.

HIRDETÉSEK.

Henneberg-selyem esakis akkor valódi, ha közvetlen gyáraából ren- delik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterén- ként — sima, éssikós, koczkázott, mintázottakat, damasztot sat. (mint- egy 240 különböző minőség és 2000 minázatban sat.) postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat pos- tafordultával küld. **Henne- berg G.** (es. k. udvari szállító) selyemgyára **Zürichben**, Svájcz- ba címzett levelekre 10 krs, leve- lező lapokra 5 kros bélyeg ra- gasztandó. Magyar nyelven írt meg- rendelés pontosan éltéztetnek.

1895. November hó 10-én délután 2 órakor a helyszínén tartandó

nyilvános árverésen

a többet ígérnek eladom a lapos mészárszék átellenében levő lak-telkem, a mely áll 3 szoba, konyha, hamara, jó kettős pince, padlás, istálló, kettős cseréppel fűdött szin, disznó-ol, udvar és kutnak felerészéből.

Nagy Gyula
szijgyártó.

151 1—1.

Faeladás.

A közs. képviselő testületnek okt. 28-án 5. jkvi.pont alatt hozott határozata folytán a község tulajdonát képező „Kecsege” nevű erdőrészben 2000 törzs bükkfa nyilankint készpénz fizetés mellett f. évi november 10-én d. o. 9 órakor a helyszínén el fog adatni.

Bereczk, 1895. október 21-én.

Balás Pál
jegyző.

Farkas Ignác
közs. bíró.

150 1—1

Védjegy.

F E R E N C Z-

Pálinka (Sósorszesz)

VÉRTES gyógysz.-féle

használatban a leghatásosabb.

Egy üveg 1 és 2 korona.

Kapható: K.-Vásárhelyen Kovács Ferencz ur gyógyszerházában, a hol azonkívül raktáron vannak a Sas-gyógytár világhírű szereiből következők: Dr. Heuffel-féle gyomororesszeneczia; Dr. Heuffel-féle vértisztító labdacsek; Sassaparilla kivonat; bálnáti növénynedv; Herkulesfürdői kőszényszesz; injectio és capsules vegetales; lugosi házi kenőcs; fülolaj; szemviz; angol csudabálzsam: antibiotin stb.

Vértes Lajos,
Sas-gyógytár, Lugoson 8^a sz.

H I R D E T M É N Y.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Az első osztályban ki nem húzott osztálysorsjegyeknek ezen húzáshoz szükséges megújítása, minden további jogok elvesztésének terhe mellett, november 26-ig eszközözendő és pedig kizárólag a sorsjegyeken jelzett elárusítónál.

Teljes sorsjegyek, melyek az első osztályban nem nyertek, a második húzásban résztvesznek a nélkül, hogy ezek megújításának szüksége fenforogna.

Vételsorsjegyek — a míg a készlet tart — és pedig: egy egész sorsjegy 80 koronáért, egy tized sorsjegy 8 koronáért és egy huszad sorsjegy 4 koronáért az ismert elárusítóknál kaphatók, a kik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK IGAZGATÓSÁGA.

Egy millió Nyeremények

1,000.000 korona nyerhető a legszerencsebb esetében az

államilag jóváhagyott

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉKON
melynek nagy nyereményhúzása

1895. december 6—14 ejtetik meg.

Vétel-sorsjegyek:

I egész 40 frt I tized 4 frt.

I fél 20 „ I huszad 2 „

(Portó fejében 5 kr, ajánlott levélért 15 kr és nyereményjegyzékért 10 kr fizetendő.)
Ajánlja és szétküldi postautalvány elleneben vagy utánvétellel is

1	jutalom	á	600000	korona	=	600000	korona
1	nyeremény	á	400000	„	=	400000	„
1	„	á	200000	„	=	200000	„
1	„	á	100000	„	=	100000	„
1	„	á	50000	„	=	50000	„
2	„	á	20000	„	=	40000	„
2	„	á	15000	„	=	30000	„
4	„	á	10000	„	=	40000	„
10	„	á	8000	„	=	80000	„
27	„	á	6000	„	=	162000	„
100	„	á	2000	„	=	200000	„
200	„	á	1000	„	=	200000	„
1150	„	á	200	„	=	230000	„
20000	„	á	100	„	=	2000000	„
21499				nyeremény	=	4.332,000	korona

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító,

BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Sürgöny-czim: Lottoheintze Budapest

Hogy a tisztelt közönség különböző számu több sorsjegy birtokában nagyobb nyereménykilátásokhoz jusson, — öt vagy ennél több sorsjegy bevásárlásánál a sorsjegyeket egymástól teljesen eltérő számokat állitok össze tetszés szerinti egész, fél, tized és huszad sorsjegyekből — a fenti áron.

149 1—3

Nyomatott ifj. Jancsó Mózesnél K.-Vásárhelyt.